

Sygn. akt VII K 782/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2018 roku,

sprawy **D. P. (1)**, s. R. i G. z domu M., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16.10.2017 r. w P. ul. (...) na terenie a. V. popchnął i uderzył pięścią w plecy M. H. powodując jego upadek na podłoże, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń w postaci złamania końca barkowego obojczyka prawego oraz stłuczenia pleców, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni 7 w rozumieniu przepisów kodeksu karnego,

tj. o czyn z art. 157 § 1 kk

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **D. P. (1)** warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego D. P. (1) świadczenie pieniężny w kwocie 200 (dwieście) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 161,24 zł (sto sześćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 782/17

Uzasadnienie (ograniczenie uzasadnienia w trybie art. 424 § 3 kpk)

D. P. (2) oskarżony o to, że:

w dniu 16.10.2017 r. w P. ul. (...) na terenie a.V. popchnął i uderzył pięścią w plecy M. H. powodując jego upadek na podłoże, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń w postaci złamania końca barkowego obojczyka prawego oraz stłuczenia pleców, przy czym obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni 7 w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, **tj. o czyn z art. 157 § 1 kk**

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 157 § 1 kk. W świetle opinii biegłego chirurga obrażenia ciała, jakich doznał pokrzywdzony kwalifikować należy jako obrażenia naruszające czynności narządu ciała pokrzywdzonego na czas powyżej 7 dni. Zważywszy na umiejscowienie obrażeń, uzasadniona jest ocena, iż między działaniem napastnika, a skutkami w postaci opisanych

w opiniach biegłego obrażeń ciała, stwierdzonych u pokrzywdzonego zachodzi adekwatny i normatywny związek przyczynowy. Rodzaj obrażeń pozwala na przyjęcie w realiach tej sprawy występku z art. 157 § 1 kk.

Wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z tym, że z uwagi na charakter stawianego oskarżonemu zarzutu konieczne jest sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. W realiach tej sprawy nie można uznać, iż oskarżony chciał spowodowania określonych następstw (obrażeń). Jednakże uderzając pokrzywdzonego w plecy i popychając oraz powodując upadek, oskarżony przewidywał taką możliwość i godził się na to, że spowoduje określone następstwa w postaci naruszenia czynności narządów ciała. Rodzaj uszczerbku uzależniony jest od natężenia i siły zadanych ciosów.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy. Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności oraz zaprezentowanej w toku postępowania postawy, tj. oskarżony od początku przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę. Pokrzywdzony wyraził zgodę na takie rozstrzygnięcie, strony zgodnie podniosły, że aktualnie relacje między nimi są poprawne, a oskarżony i pokrzywdzony wspólnie pracują. W realiach tej sprawy także sposób działania (popełnienia czynu) skłania do orzeczenia o charakterze probacyjnym. W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wskazuje na to jego postawa w procesie. Zauważyć przy tym należy, że czyn zarzucany oskarżonemu, na tle jego dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny i wyjątkowy. Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że oskarżony akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza incydem objętym tym postępowaniem. Mając powyższe na uwadze, Sąd sformułował wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, oznaczając okres próby na 1 rok. Okres ten w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia na cel społeczny poprzez zapłatę kwoty 200 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, jak i dla podkreślenia naganności zachowania oskarżonego.

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa

a/ tytułem zwrotu wydatków kwotą 161,24 zł obejmującą:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł,

- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./)
- wynagrodzenie biegłego chirurga w kwocie 91,24 zł;

b/ tytułem opłaty kwotę 60 złotych wymierzoną na podstawie art. 627 kpk i art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).